

Čís. 3917.

Byly-li peníze uloženy před měnovou rozlukou u cizozemské filiálky tuzemské banky, lze je požadovati pouze u filiálky a ve měně státu filiálky.

(Rozh. ze dne 28. května 1924, Rv I 365/24.)

Žalobkyně měla uloženo u Lvovské filiálky pražské banky k 1. lednu 1919 6.319 K 99 h, jež částečně vybrala, takže dne 22. dubna 1919 zůstalo na knížce 2819 K 99 h. Žalobě na pražskou ústřednu banky o zaplacení 2819·99 československých korun procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Podle vkladních podmínek, jichž obsah nebyl popřen, jest vklad splatným pouze na předložení vkladní knížky a musí tato knížka býti předložena ústavu — zde tudíž filiálce ve Lvově — který evidenci o vkladu vede, a není pochyby o tom, že vklad dle těchto podmínek ústavem, který vklad přijal, nezbytně před výplatou likvidován býti musí a že teprve po likvidaci vkladatelem výplata může býti požadována. Tomuto stěžejnímu požadavku strana žalující nevyhověla, vkladní knížky žalované bance v Praze ani filiálce ve Lvově nepředložila, omezivši se na to, toliko písemně se dotázati žalované banky, zda ochotna jest vklad vyplatiti. O tom nemůže býti pochyby, že vkladatel nepředloživ vkladní knížky k likvidaci, výplatu vkladu podle vkladních podmínek požadovati nemůže a následkem toho také vyplacení soudně domáhati se nemůže, pokud nesplnil hlavní a nezbytné podmínky každé výplaty vkladu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Je samozřejmo již z pojmu rozluky měny a plyne jasně též z ustanovení §u 1 nařízení vlády republiky Čsl. ze dne 6. února 1919, čís. 57 sb. z. a n., o zákazu převodu pohledávek a úhrad z ciziny do území republiky Čsl. a §u 12 poslední věty nařízení ministra financí ve srozumění s ministrem spravedlnosti ze dne 25. února 1919, čís. 86 sb. z. a n., že po rozluce měny sdílely peněžní korunové hodnoty osud měny toho území bývalého státu rakousko-uherského, na němž v době rozluky byly, třeba patřily občanům Čsl. státu; jich převod z ciziny do Čsl. státu a naopak byly zakázány. Proto, i kdyby zde nebylo vkladních podmínek, zjištěných soudem odvolacím, jež strany ovšem vážou tak, jak soud odvolací rozhodl, bylo by jen důsledkem měnové rozluky dle shora uvedených zákonných předpisů, že by dovoatelka mohla své peníze požadovati jen tam a v té měně, kde a ve které je v době rozluky uložila neb uloženy měla, tedy u filiálky Lvovské, po případě jejího plnomocníka likvidátora.

Čís. 3918.

Lze se zaručiti i za budoucí, v době záruky ještě neurčité pohledávky. Stačí, že prohlášení rukojmiho, že běře na sebe záruku, bylo